

ನನ್ನ ಕಥಾಪರಿಂಗ

ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಗೊಜಲು, ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯ, ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಶಾಲೀತನ, ಕಾಲದ ಸ್ಥಿತೀಯ ಹಂಡುಹಾಕುವ ನೋವ್ಯಾ-ಯಾತನೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದರಕ್ಷಣ ಕೃಪೆಯಿಂತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಧನ್ಯತೆ, ಸಾರ್ಥಕರೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಥೆಗಳು ಹುಡುಕುತ್ತವೆಯದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಮನ್ಯತೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಒಂದು ಬಗೆಯೆ 'ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಭಾವ'ವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಲೇಖಕ, ಜನ (ವಿಮರ್ಶಕರು) ಮೆಚ್ಚುವುದನ್ವಯೇ ಬರಯುವ ಏಕತಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ಒಂದೇರಾಗ ಮತ್ತು ಸಂತೃಪ್ತಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಏರೆಲು ಯಶಿಸುವುದು ಕೂಡ ಲೇಖಕರ ಕಸುಬೇ.

ಬರಹವನ್ನು ಜೀವನ್ನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಲೇಖಕರು ತಾವು ಮರುಪೂರಣ ಅಧಿವ ಪ್ರಸರುಜ್ಞಿವ ಸಾಧಿಸುವ ಸಹಜ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಸ್ತರಿತ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಾರ್ಥಕ ಒಡನಾಟ, ಹುಡುಕಾಟ, ತನ್ನ ಯತ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಗ್ರಹಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಹರಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ದಾರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಹಿಂದೆ ಓರಿಯಂತೆ ಲಾಂಗ್ವಾ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ದೊರಕಿದ ಸಹೋದ್ರೋಗಳು, ಭೇಟಿಯಾದ ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಆಗ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಪ್ರವಾಸಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕುರಿತು ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದವು, ಆನಯರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಘಟ್ಟಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಪಯಣದ ಅನುಭವಗಳು ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರಯೆಲು ಅನುವ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿವು. ಬಾಲ್ಯ, ತಾರುಣ್ಯದ ಅನುಭವಗಳೂ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿರುವುದುಂಟು.

ಇತ್ತೀಚೆನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಿಂತ ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಗೊಳಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಅದರಲ್ಲೂ, ಅಷ್ಟಿಕನ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೆರಿಕನ್, ಸ್ವಾನೀಶ್, ಪ್ರೇಂಚ್, ಅರಬ್ ಮತ್ತು ಆಗೇಯ ವಿಶಿಯಾದ ಲೇಖಕರಿಂದ ಕಥನಕಲೆಯ ಕಸಬುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹರಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕಥೆ ಬರಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನೇದುವ ಒಂದಿಭೂರು ಗಳಿಯಿರಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆಯ ಕುರಿತು ಅವರು ಹೇಳುವ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಗಿಸುವೆ. ಮನವರಿಕೆಯಾದರೆ ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಬದಲಿಸುವ ಕಥೆಗಳು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೇಲೂ ತಿದ್ದುವುದು ರೂಢಿ. ಹೀಗಾಗಿ, ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಗಳೇ ಅಂತಿಮ ಪರ್ಯಾಗಳು. ಲೇಖಕನಿಗೆ ಓದುಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಗೋಚರ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿವ ಈ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗಿದ್ದರೇನೇ ಚೆನ್ನ. ಇಂಥ ಸೂರಾರು ಅನಾಮಿಕ-ಅಗೋಚರ ಓದುಗರನ್ನು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಲುಪುವುದವೇ ಲೇಖಕನ ಕೆಲಸ. ಲೇಖಕನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಓದುಗರನ್ನು ಭಾಷಿತವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಕನಸನ್ನು ನಾನು ಕಾಣಲಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ, ಈ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರಿಯಂತೆ ಆಕ್ರಿಯಾಗಿ ಕಿಂತು ಕಥೆಗಳ ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಓದುಗರು ಹಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೊಂದು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧ ಕ್ಷುಣಿ.

ಇನ್ನು ಸಾಫ್ರೆ, ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ, ಉಪಭಾಷೆ, ಜಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ